

Пастирське послання Української Православної та Української Католицької Ієрархії Сполучених Штатів Америки та Канади

1986

2011

25 років від Чорнобильської Катастрофи

Двадцять п'ять років тому, рано вранці у суботу, 26 квітня 1986 року, жителі міста Прип'ять - великого міста та адміністративного центру розташованого на річці з тим самим іменем, одне з багатьох приток верхнього побережжя могутнього Дніпра, на північ від Української столиці - Київ, пробудились від сну подією, яка змінить їхнє життя назавжди. Виникла великомасштабна з глобальними наслідками аварія, руйнівна сила якої перейшла кордони не лише міста, але й України, що навіть сьогодні, її можна відчувати.

Рівно о 1:23 ранку за місцевим часом відбувся величезний вибух реактора №4 Чорнобильської Атомної Електростанції, від чого тріснули стіни та вийшов токсичний шлейф радіоактивних речовин, що у 400 раз більше ніж під час атомної бомби на Герасиму, високо в нічне небо. Хоча радянська влада спочатку намагалася зменшити загрозу атомної аварії і навіть заперечувала її виникнення, але великомасштабне лихо швидко далось про себе знати цілому світові, як токсична хмара що перейшла з України до Росії, Білорусії і навіть до Скандинавії та Західної Європи.

Економічні, природні, та людські втрати від атомної аварії цієї ночі у Чорнобилі справді були приголомшені. Багато людей, які жили у околиці електростанції загинули зразу від цього вибуху. Набагато більше загинули від хворіб спричинені радіацією. Інші захворіли на рак та різні захворювання від надмірної радіації. Особливо потерпіли діти. За оцінками 25 років після катастрофи, більше 4000 дітей в Україні, Білорусії та Росії захворіли на рак щитовидної залози. Їхня чисельність ще й досі зростає.

Вибух та радіоактивне забруднення спричинило до евакуації та переселення 350 000 людей, які жили у Чорнобилі та у ще 90 навколишніх населених пунктів. Чорнобильська зона відчуження - площа, діаметр якої становить майже 40 миль навколо розірваної електростанції - не є здатна утримувати людські поселення і буде такою залишатись ще багато поколінь

через радіонукліди, які отравили, колись багату та родючу землю.

Проїшла чверть століття, а катастрофа у Чорнобилі залишається найбільшою та найбільш руйнівною атомною аварією у історії, та правдиво названа як технологічна катастрофа 20-го століття.

Згадуючи та роздумуючи над цими сумними фактами у день двадцятип'ятиліття Чорнобильської Катастрофи, ми можемо лиш підняти наші серця у молитві до Всемогутнього Бога і просити за продовження Його благодаті та милості коли згадуємо тих, які потерпіли невимовну біль та втрату.

У цю сумну річницю, найперше хочемо згадати багато невинних чоловіків, жінок та дітей, які загинули у цій катастрофі і ми молимося за упокой їхніх душ. Особливо ми згадуємо хоробрих та самовідданих пожежників, які після вибуху гасили полум'я та будували і клали саркофаг на зруйнований реактор, знаючи і сміливо йдучи на велику небезпеку і на можливу смерть. Саме про цих людей Христос красномовно говорить коли проповідував: *"Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх"* (Ін. 15:13) Ми молимося, щоб Бог дарував їм вічний спокій у місті вічного світла, де немає ні болі, ні смутку, ні зітхання.

Ми також згадуємо та молимося за тих, чие здоров'я безповоротно пошкодилося завдяки радіації, що вийшла у цей день, і за тих які захворіли і продовжують жити з хворобою до сьогоднішнього дня, і за їхні сім'ї, і за тих, чие життя було скорочене передчасною смертю. Ми особливо згадуємо дітей, котрі народилися після катастрофи, які сьогодні мучаться будучи фізично та психічно хворими каліками через Чорнобиль. Ми також згадуємо і молимося за багато тисяч людей, які були змушені через шкідливу радіаційну хмару залишати свої домівки втрачаючи за собою назавжди все, що було для них знайомим і любимим: села, хати, поля і колгоспи, де вони і

1986

2011

покоління перед ними народилися, жили, працювали і вмирили. Хай Бог дарує всім хто страждає Його мир, надію та утіху.

А особливо, ми згадуємо і молимося за нашу улюблену батьківщину Україну: багату, щирю та рясну, але часто знехтувану, пограбовану та спаплюжену століттями тими, хто над нею володіє.

Ми читаємо у початкових рядках Святого Письма у Книзі Буття, що після створення Адама та Єви, Бог Отець благословив їх і доручив їм землю і все, що Він створив на ній: *"Плодіться і розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволодійте нею ... і над кожним плазуючим живим на землі"* (Бут. 1:28) *"І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, - вельми добре воно!"* (Бут. 1:31)

Як найвище Боже творіння, створене за образом та подобою Його, людині було дано великий привілей, бути господарем Божого творіння, доручено Ним велику відповідальність дбати, оберігати та доглядати землю і все, що Бог вважає *"вельми добрим"* на всі покоління. Але на жаль, ми знаємо, що через гріх, людство знову і знову під час всієї історії нехтувало обов'язком відповідального господаря і зловживало цим привілеєм заради престижу, прибутку та особистої вигоди, часто осквернюючи та руйнуючи Боже творіння у цьому процесі.

І так сталося у Чорнобилі. Цілий світ сьогодні знає, що атомну катастрофу у Чорнобилі, згідно дослідів Групи Атомної Безпеки, можна було запобігти і причиною стала *"... недостача культури безпеки, не тільки на Чорнобильській станції, але у цілому Радянському Союзі в структурі, управлінні та керувальних організаціях..."* Взагалі, це було моральне банкрутство та нелюдяна комуністична ідеологія Радянського Союзу, і тих, хто були її рабами, система, що постановила п'ятирічний план перед людьми, це є справжня причина атомної катастрофи у Чорнобилі.

На відстані чвертини століття ми можемо бачити, незважаючи на незліченні смерті та руїни спричинені Чорнобилем, і добру частину наслідків. З одного боку, Чорнобильська катастрофа виявилась, свого роду, похороном Радянського Союзу. Вибух потряс не тільки атомну електростанцію, але і основу безбожної системи яка її побудувала. Світ побачив, чого не бачив до того, що з повним лукавством та черствою неповагою ставилось радянське керівництво до своїх громадян. Тому і не дивно,

що за декілька років після Чорнобиля ціла Радянська Імперія розпалася.

З другого боку, за ті роки багато людей, - Українці, а також не Українці, разом з організаціями з різних країн світу єдналися у своїх зусиллях допомогти жертвам Чорнобиля хто чим може, особливо невинним дітям. Це ті люди, які живуть реальністю де ми всі формуємо одне тіло Христове, як каже св. Павло: *"І коли терпить один член, терплять з ним усі члени..."* (1 Кор. 12:26) Ми згадуємо і молимося за них також, щоб Бог нагородив їх за їхні добрі серця та справи.

На завершення, у сумну 25 річницю атомної катастрофи у Чорнобилі, помолимося до Пресвятої Богородиці, під покровом якої знаходиться Українська земля. Хай вона пригорне нас під свій Омофор і через її сильні молитви, хай ті, що загинули знайдуть вічне упокоєння, а ті, хто страждають знайдуть духовне та фізичне зцілення, і нехай земля України відновиться і буде благословенною.

Дано в квітні 2011 р.

+Константин

Митрополит Української Православної Церкви США

+Юрій

Митрополит Української Православної Церкви в Канаді

+Архієпископ Антоній

+Єпископ Іларіон

+Єпископ Андрій

+Єпископ Даниїл

+Стефан

Митрополит Української Католицької Церкви в США

+Лаврентій

Митрополит Української Католицької Церкви в Канаді

+Єпископ Ричард

+Єпископ Стефан

+Єпископ Павло

+Єпископ Давид

+Єпископ Кеннет

+Єпископ Браян

+Єпископ Іван

Pastoral Message from the Ukrainian Orthodox and the Ukrainian Catholic Hierarchs of United States of America and Canada

1986

2011

25th Anniversary of Chornobyl Tragedy

Twenty-five years ago, in the early morning hours of Saturday, April 26, 1986, the residents of Prypiat, a large town and administrative centre located on the river of the same name, one of the many tributaries along the upper reaches of the mighty Dnipro north of the Ukrainian capital, Kyiv, were awakened from their sleep by an event that would change their lives forever. This event was of such immense proportions, that its devastating effects spread far beyond the limits of the city and even of Ukraine itself, and indeed, they are still being felt today.

At precisely 1:23 am local time a huge explosion rocked Reactor No. 4 of the nearby Chornobyl Nuclear Power Station, splitting its walls and sending a toxic plume of radioactive fallout, 400 times greater than that emitted by the atomic bomb in Hiroshima, high into the night sky. Although the Soviet authorities initially attempted to minimize the magnitude of the nuclear accident and even deny its occurrence, the immense scale of the disaster became quickly evident to the entire world as the toxic cloud passed from Ukraine into Russia, Belarus and eventually into Scandinavia and Western Europe.

The economic, environmental and human costs of the nuclear accident in Chornobyl that night have been truly staggering. Many people living in the immediate vicinity of the power plant were killed outright in the aftermath of the explosion. Many more suffered agonizing deaths due to radiation sickness. Others were sickened with cancers and other illnesses directly linked to excessive exposure to radiation. Children proved especially vulnerable. It is estimated that in the 25 years since the catastrophe, over 4,000 children in Ukraine, Belarus and Russia have become ill with thyroid cancer. Their numbers are still growing.

The explosion and ensuing radioactive contamination also forced the evacuation and eventual resettlement of 350,000 people living in Chornobyl and in

90 separate communities in the surrounding area. The Chornobyl Exclusion Zone – an area almost 40 miles in diameter surrounding the crippled power plant – is off limits to human habitation and will remain so for generations to come because of radioactive toxins that have poisoned the once rich and productive soil.

A quarter century on, the catastrophe in Chornobyl remains the largest and most devastating nuclear accident in history and has rightly been described as the technological disaster of the 20th century.

Recalling and reflecting upon these sobering and saddening facts on the 25th anniversary of the Chornobyl catastrophe, we can only lift up our hearts in prayer to the Almighty God and beg for His continued mercy and compassion as we remember those who suffered indescribable pain and loss.

We recall firstly, on this solemn anniversary, the many innocent men, women and children who perished in this tragedy and we pray for the repose of their souls. We remember in particular the brave and selfless firefighters, who, in the hours and days following the explosion, knowingly and willingly exposed themselves to mortal danger and almost certain death in order to extinguish the flames and construct and place the sarcophagus on the smouldering ruins of the reactor. Of such men Christ speaks eloquently when He declares: *“Greater love has no one than this, than to lay down one’s life for his friends.”* (Jn. 15:13) We pray that God grant them eternal rest in a place of everlasting light where there is no pain, sorrow or mourning.

We also remember and pray for those whose health was irrevocably damaged by the radiation that was released that day, those who were taken ill and are living with sickness to this day, and for their families, and for those whose lives were cut short by premature death. We especially remember the children, most of whom

1986 - 2011

who were born after the catastrophe itself, who suffer physical and psychological disabilities today because of Chernobyl. We also remember and pray for the many thousands of people who were forced, by the noxious cloud of radiation, to flee their homes and leave behind forever, everything that was familiar and loved by them: the villages, houses, fields and farms where they and generations before them were born, lived, laboured and died. May God grant all who suffer His peace, hope and consolation.

And, in a special way, we also remember and pray for our beloved homeland of Ukraine: so rich, generous and abundant, yet so often neglected, plundered, and abused over the centuries by the men who ruled over her.

We read in the opening verses of Holy Scripture in the Book of Genesis that, after creating Adam and Eve, God the Father blessed them and entrusted the earth and everything that He had created on it to them and their posterity saying: *"Be fruitful and multiply; fill the earth and subdue it, and have dominion... over every living thing that moves on the earth."* (Gen. 1:28) *"Then God saw everything He had made, and indeed it was very good."* (Gen. 1:31)

As the summit of God's creation, made in His image and likeness, mankind was thus given the great privilege of being stewards of God's creation, entrusted by Him with the awesome responsibility of caring for, preserving and nurturing the earth and all that God had deemed *'very good'* for all generations. Sadly however, we know that through his sinfulness, mankind time and time again throughout history has neglected the sacred duty of responsible stewardship over the earth and has abused his privileged position in exchange for prestige, profit and personal gain, often desecrating and destroying God's creation in the process.

And so it was in Chernobyl. The world now knows that the nuclear accident in Chernobyl, according to the findings of the Nuclear Safety Advisory Group, was entirely avoidable and can be attributed to "...a deficient safety culture, not only at the Chernobyl plant, but throughout the Soviet design, operating and regulatory organizations..." It was the morally bankrupt and dehumanizing Communist ideology of the Soviet Union,

and those that were unfortunate slaves to it, the system that placed the fulfillment of 5-year plans before the good of the people, that are the true causes of the nuclear catastrophe in Chernobyl.

From the distance of a quarter century we can see, despite the incalculable death and destruction caused by Chernobyl, that some good has come from it as well. For one, the catastrophe in Chernobyl proved to be, in some ways, the death knell of the Soviet Union. The explosion shook not only the nuclear power station, but the foundation of the godless system that built it as well. The world came to realize, perhaps as never before, with what utter duplicity and callous disregard the Soviet leadership treated its citizens. It is no surprise that within a few years of Chernobyl the entire Soviet Empire had collapsed in ruins.

In addition, over the years many people, Ukrainians and non-Ukrainians alike, as well as organizations from nations the world over have been united in their efforts to aid the victims of Chernobyl in whatever way they can, especially the innocent children. They are people who live the reality that we all form one Body of Christ, and that, as St. Paul says: *"If one member suffers, all the members suffer with him..."* (1Cor. 12:26) We remember and pray for them as well, that God reward them for their good hearts and kind deeds.

In conclusion, on the solemn 25th anniversary of the nuclear catastrophe in Chernobyl, let us invoke the loving protection of the most holy Theotokos, Queen of Ukraine. May she shelter us with her Omophor and, through Her powerful intercession, may those who perished find eternal repose, may those who suffer find spiritual and physical healing, and may the land of Ukraine be renewed and blessed.

Given April, 2011.

+Constantine

Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church in the USA

+Yurij

Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church in Canada

+Archbishop Antony

+Bishop Ilarion

+Bishop Andriy

+Bishop Daniel

+Stefan

Metropolitan of the Ukrainian Catholic Church in the USA

+Lawrence

Metropolitan of the Ukrainian Catholic Church in Canada

+Bishop Richard

+Bishop Stephen

+Bishop Paul

+Bishop David

+Bishop Kenneth

+Bishop Bryan

+Bishop John